

Tidligere i Tidsskriftet

Til vore Læsere!

På denne siden vil stoff fra tidligere utgaver av Tidsskriftet trekkes frem. Noen ganger vil det være for å vise hvor mye medisinen har endret seg, andre ganger for å vise det motsatte. Selv om uttrykksformen har forandret seg, er mye av den medisinske virkelighet den samme. Ved starten av en ny årgang var det naturlig å gå tilbake for å se nærmere på hva som er skrevet om formålet med Tidsskriftet. Hva var grunnen til at legene så behov for et slikt tidsskrift? Hva slags stoff ønsket redaksjonen seg? Har mye endret seg?

Tidsskrift for praktisk medicin var forløperen for Tidsskrift for Den norske lægeforening. Da første utgave kom ut 1. januar 1881, skrev redaksjonen følgende:

Til vore Læsere!

Naar vi herved fremtræde for vore Kolleger med vort nye Tidsskrift, da er det i fuld Fortrøstning til den Velvillie og Understøttelse, som vi er sikre paa, De vil yde det, i Tilfælde vi er nogenlunde heldige med at byde Dem et værdifuldt og underholdende Stof. Men netop dette afhænger for største Delen af Dem selv, idet dette Tidsskrift just er beregnet paa at hente sine væsentligste Bidrag fra fjerne og spredte Kilder, der forenede vil kunne danne et rigt Fond til Belærelse og praktisk videnskabelig Underholdning for vore i den Henseende paa mange Hold ikke altid saa vel situerede Kolleger.

De norske Læger kan glæde sig ved en saa solid videnskabelig Grundvold og en i det Hele saa grundig praktisk Uddannelse, at de baade har Evne og føler Trang og Lyst til at følge og tage Del i vor Videnskabs Fremgang og Udvikling. Og om det end er saa, at den rent videnskabelige Stræben, eftersom den praktiske Virksomheds Krav stiger, kun sjelden kan dyrkes med synlige Frugter, maa vi dog erindre, at vort Fag ialfald ligesaameget er en Kunst som en Videnskab, og at altsaa den, der trofast øver sin praktiske Gjerning i sine mere eller mindre friske Studiers Lys, han ofte formaar at byde sine Kolleger en Veiledning, der er dem til større Nytte paa deres praktiske Bane, end den Lærdom som den skarpsindigste, flittigste og heldigst situerede videnskabelige Forsker formaar at yde dem.

I dette Tidsskrift skal skrives til fælles Belærelse og Nytte; det er som sagt de mange Bække smaa, som her skal gjøre den store

Aa. Vi har derfor den Fortrøstning, at vor Vanskelighed som Redaktion ikke vil ligge i at skaffe Stof men heller deri: under den store Tilgang at rede og at ordne.

Lad os derfor haabe, at dette Tidsskrift, som er grundlagt af udelukkende praktisk videnskabelig Interesse, vil blive baaret af den samme Iver i vide Kredse og saaledes ogsaa vil opfylde den Bestemmelse, ved de jevnlige Ydelser fra de smaa Studérkamre rundt om i Landet at styrke og belive vore Standsbrødres gjensidige kollegiale Sympatier og medicinske Fællesinteresser.

Redaktionen

I 1886 ble Den norske lægeforening dannet og fra 1890 ble det bestemt at Tidsskrift for praktisk medicin skulle fortsette som Tidsskrift for Den norske lægeforening. I den anledning skrev redaksjonen:

Til kollegerne.

I henhold til beslutning fattet af lægeforeningens bestyrelse paa lægemødet i Bergen fortsættes «Tidsskrift for praktisk medicin» fra indeværende nytår med et maanedligt dobbeltnummer under det nye navn «Tidsskrift for den norske lægeforening». Fra samme tid er dets udgivelse overdraget en ny redaktion.

Redaktionens overtagelse af sit hverv kunde give os anledning til forskjellige bemerkninger, men vi skal fatte os i al korthed.

Tidsskriftets plan og væsentlige opgave er paa forhaand givet. Som lægeforeningens specielle organ skal det tjene som bindeled mellom de enkelte medlemmer og udadtil optræde som repræsentant for den norske lægestand. Alt, hvad der vedrører kollegiale

forhold og fælles standsinteresser, vil derfor som hidtil først og fremst finde plads inden dets spalter. Dernæst vil de hygieniske spøragsmaal, som staa paa dagsordenen, gjøre krav paa at staa i første række. [...]

Vi tror imidlertid ikke at redaktionen burde reservere al plads for disse ting; det vilde være at give tidsskriftet en for snæver ramme. Skal det kunne gjøre regning paa at bibeholde interessen hos vore læsere, er det nødvendigt, at stoffet er mere vekslende, saa at saavel den ene som den anden kan vente deri at finde noget, der berører hans mere personlige medicinske interesser, og vi tror derfor at handle i overensstemmelse med vore kollegers ønske, naar vi aabner dets spalter ogsaa for artikler af mer specifik medicinsk art. [...]

Vi tillader os at rette en indtrængende opfordring til vore kolleger udover landet om at støtte os i disse vore bestræbelser. Det er klart, at skal tidsskriftet udfylde sin opgave, da er det ikke nok, at redaktionen alene lægger al sin kraft i arbeidet. Lægerne i almindelighed maa føle og forstaa, at tidsskriftet er, hvad navnet antyder, deres eget specielle organ, og de maa derfor betragte sig som medansvarlige i dets indhold.

Den stadig voksende erkjendelse af lægeforeningens og tidsskriftets betydning som sammenknytningsbaand mellem kollegerne giver os haab om, at den nye redaktion vil finde støtte i sit arbeide. Hvorvidt vi i denne henseende nærer for sangvinske forhaabninger, vil fremtiden vise.

Redaktionen